

AVANG

Hakkasin eelmise aasta sügisel mõtlema selle üle, miks meie kooli ajalehe nimi mulle niivõrd tuttav on. Suutsin selle mõtte juba ära unustada, kuni millalgi koitis mulle, et samasugust nime kannab ka mitte just kõige populaarsem uudiste- ja arvamusportaali. Tegelikult ma ei tahtnud rääkida rahvuslastest ega neid koondavast veebilehest, las nad sel korral olla.

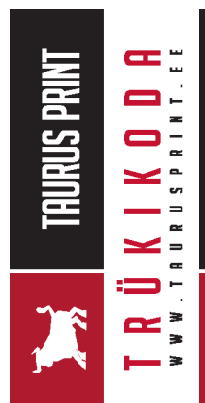
Mida ma tegelikult silmas pean, on objektiivsuse idealiseerimine ja selle kadumise näilisus. Faktid ei saa ju kuhugi haihtuda, kuid järjest enam lämmatame need omapoolsete hinnangutega. Kindlasti tuleks eristada negatiivset ja positiivset subjektiivsust. Isiklik ja omapärane vaatenurk või hinnang on eriti tähtsal kohal kultuuris: kunstis, kirjanduses, muusikas ja teatris. Samas on teada, et subjektiivne meedia on meie ühiskonnas taunitud ja järjest enam kaotab meedia lugejate ja vaatajate usaldusväarsust. Mingil määral aitabki "posttõe" ajastu inimesed tegelikule tõe lähemale, sest järjest enam tuleb ise vaeva näha ja maailma mõtestada. Objektiivse meedia kadumisega muu-

tub järjest tähtsamaks inimese enda isiklik vaatenurk. Ühtaegu on kool ka koht, kus õpilastes subjektiivse maailmavaate kujundamine võiks olla ehk suurim eesmärk. Õpilaste üks lemmikküsimusi on, miks tal elus matemaatikat vaja läheb. Lisaks kõikidele muudele põhjustele, mida teavad väga hästi M. Vakepea, T. Veelmaa ja teised matagurud, ka sellepärast, et osata teha vahet objektiivsusel ja subjektiivsusel. Matemaatika on muuhulgas üks väheseid valdkondi, kus peaaegu täielikult puudub subjektiivsus, mis on ka üks selle võlusid – kõik on nii loogiline.

Ja siis on ka muidugi võimalik, et see inimene, kes 32. keskkooli ajalehele "Objektiiv" nimeks pani, mõtles selle all fotoaparaadi ja kõiksuguste optikariistade osa. Igatahes nautige kevade tulekut ning mõtisklege planeetide, poliitika, õhtusöögi, värvide ja kõige üle!

*Anna Leena Neering 12.d
Objektiivi peatoimetaja*

SISUKORD

Tagasivaade	3
Evita aasta Argentiinas	7
Digipöördest ja mõtlemisest	9
Pilveprindi saaga jätkub	11
Tuleviku superfirma valem	13
Kaks tundi täis nõrdimist ja rõõmu	16
Idaeurooplane muutuva Euroopa keskmes	18
Rehepapist ja Novembrist	19
Üleskutse põhikooli noortele	20
Mattias Härm – koolipingist lavalaudadele	21
Looming	22
Horoskoop	26

TAGASIVAADE

Selleks, et toimunud sündmused meelest ei ununeks, viskame pilgu peale vahvatele möödunud päevadele ja õhtutele.

Kooli 45. sünnipäev

2016. aastal tähistas kool oma 45. sünnipäeva. Selle aasta tippsündmus, kontsert „Puudutus jääb“, toimus 16. detsembril Salme kultuurikeskuses. Olen kindel, et kontsert tekitas kõigis 32. keskkooliga seotud inimestes vaimustust, sest mõnus õhkkond, mis kontserti saatis, oli suurepärase. Maja oli täidetud inimestega, kes kõik tahtsid näha, mida põnevat sel korral välja mõeldi. Nii lähedat kontserti on väga raske kokku võtta, aga kõige taga oli Kristel Kubber, kes selle lavastas. Võis näha väga erinevaid etteasteid õpilastelt, õpetajatelt ja vilistlastelt. Kokku oli laval peaaegu 300 inimest. Oli teatrit, tantsi-

Kooli 45. sünnipäev

mist, muusikat, nalja, mälestusi ja muud head. Õhtul toimus koolis vilistlaste kokkutulek, kus kõik kohale tulnud said kohtuda oma endise klassijuhataja ja klassikaaslastega. Samal päeval oli sünnipäeva ka direktoril Maarja Meriganil. Kindlasti ei pettunud ta, et sai tähistada oma sünnipäeva koos 32. keskkooli perega.

Oma kooli päev

Oma kooli päev toimub igal jaanuari viimasel reedel. Sel aastat juhtus olema viimane reedel 27. jaanuaril. Nagu kombeks saanud, algas päev koolimaja ees, kuulates kõnesid, heisates lipp, lauldes koolilaulu ja vaadates ilutulestikku. Kõnesid pidasid direktor Maarja Merigan ja Grete Nippolainen abiturientide nimel. Et raamatukogus raamatute valik oleks laiem, kinkis iga klass ka sel aastal ühe juurde. Kokku rikastus valik 45 raamatu võrra. Kuna kooliga seotud tähtsatele küsimustele on vaja vastuseid saada, toimus selleks pressikonverents, kus olid 9.-12. klasside õpilased oma küsimused kirja pannud ning juhtkonnale esitanud. Samuti said klassid omavahel jõudu katsuda. Kõik algkooliõpilased pidid läbima takistusraja. Põhikooliõpilaste

Oma kooli päev

10-liikmelised võistkonnad pidid lisaks takistusraja läbima ka osavusraja. Keskkooliõpilastega olid lood teistsugused, nemad pidid hoopis köit vedama 8-liikmeliste võistkondadega. Kõige tugevamaks köievedajaks osutus 11.b klass. Kõik parimate tulemustega klassid said preemiaks kringli ja diplomi. Päeva lõpetas pidulik kogunemine aulas, kus tänati kõiki nimeliselt, kes olid abiks juubeliaasta kontserdi korraldamisel. Esinesid kõik meie kooli koorid, kellel tahtmine suvel laulupeole pääseda. Kogunemisel andis vilistlaskogu üle kooli väärtuste kandja 2017. Selleks ei olnud üks õpilane, vaid kaks: 12.b klassi õpilased Grete Nippolainen ja Kertu Sõerd, kes on väga aktiivsed ja tublid noored. Lisaks anti üle veel mitmesuguseid tiitleid õpetajatele ning 11 õpetajal täitus tööjuubel. Peale kontserti, kui enamus koju läks, said oma koolisõrmused kätte 11. klasside õpilased, kes võisid nüüd neid uhkelt kandma hakata.

Võõrkeelte päev

Võõrkeelte päev

Prantsuse, vene ja saksa keele päeva peeti 8. veebruaril. See oli päev, kui tutvusime natuke lähemalt kultuuriga, mille keelt õpime. Riietuda võis prantslaseks, venelaseks või sakslaseks. Keeltepäeval sai osta maitsevaid ja rahvuspäraseid küpsetisi. Mekkides maiustusi, sai samal ajal kuulata ka nende maade muusikat ja puusa kaasa nõksutada. Päeva lõpetas kontsert, kus sai vaadata tantsu, kuulata muusikat ja luulet. Laval võis näha 11 klassi ja osaliselt ka noortekoori. Kontsert

Sõbrapäev

tutvustas neile, kes ei õpi näiteks saksa või prantsuse keelt, kuidas need kõlavad.

Sõbrapäev

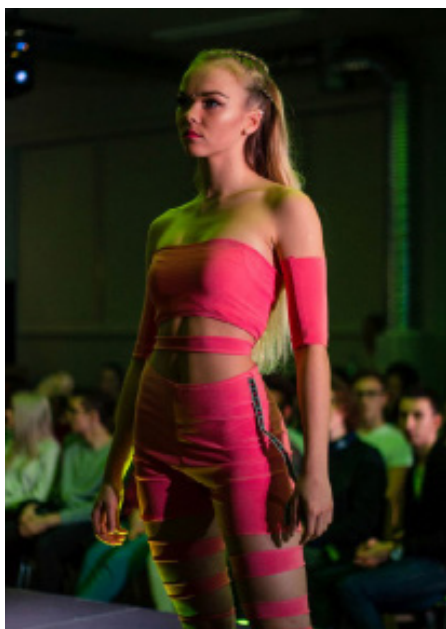
Sõbrapäev, nagu ikka, leidis aset 14. veebruaril. Riietusstiil oli sõbrapäevaga seotud värvid ehk punane ja roosa ning kõik, millel on südamed. Sel päeval said kõik 7.-12. klasside õpilased hommikul võtta numbri, et otsida sama numbriga kaaslane. Loodetavasti leidsid kõik oma üles ning said ehk uue sõbragi. Teisel korrusel oli sõbrapäevale pühendatud fotonurk, kus soovijad võisid teha sõbralikke ja armastusväärseid pilte. Vahetundides jagas noorteparlament sildikesi, mille peal oli kalliväljakutse. Jagati palju kalliseid ning kel soovi, võis osta punaseid roose ja jagada ka neid. Muidugi

ei puudunud ka küpsetised. Sel korral olid nende valmistajad õpetajad. Mõnikord võib numbrimäng olla kurb, kui ei leia inimest, kellel on sama number, siis selleks, kes jäid üksikuks võisid

minna kiirpimekohtingule. Võis juhtuda, et satud oma sõbraga paari, aga sellest polnud midagi, sest lõbus oli ikkagi.

Moepeegel

16. veebruaril kogunesid glamuuri ja muinasjutulistest trendidest huvitatud noored meie kooli aulasse, kus leidis aset igati tasemel moeshow, mille tänavune teema oli "Muinasjutuline maailm". Saal oli rahvast täis ning vaatamist ja põnevust jagus. Moekeerisest tulid gümnaasiumi võitjana välja 12.d klassi õpilane Carmen Kask ja vilistlane Riin Maide. Kahe maavälise neuu pesukollektsioon "Nats'uluk'u" kompas julgelt sündsuse piire, neid ka hetkeks ületades, kuid kollektsiooni terviklikkuse ja julguse eest on nad igati võitu väärt sümbioos. Põhikooliõpilaste seast võis uhkusega koju minna ja oma õmblusmasinat suudelda 8.b klassi Merili Kirsipuu, kelle "Varjatud kuningriik" valiti põhikooli kollektsioonide seast parimaks. Eriti suurt kummardust on väärt sel aastal kaasa löönud poisid, keda oli võidukate disainerite seas vahest rekordarv. Gümnaasiumi arvestuses pälvis teise koha 12. c klassi õpilane Kristjan Nuus, kelle kollektsioon "Post-Estonia" tõi kanaanaha ihule ning millel on suur potentsiaal vallutada suuremaidki moelavasid. Ka publiku lemmiku auhinna võitnud ja Oriflame'i eripreemiaga premeeritud kollektsiooni oli disaininud duo, kelle üks

liige oli meessoost isik. 12.b klassi Helina Meieri ja Arthur-Henri Ervini lavale pandud haldjad võlusid ja olidki otsekui muinasjutust pärit. Suure tänu osaliseks said ka modellid, ilma kellela ei jõuaks looming vaatajateni. Seekordsed parimatest parimad olid nais- ja meesmodell Marit-Brit Tamme 10.a klassist ja Mark-Nicholas Kirch 12.c klassist. Nagu meie sündmustele omaseks saanud, siis tasub oodata järgmise aasta Moepeeglilt veel eredamat läiget ja et peegliklaas iial ei kliriseks.

Eesti Vabariigi 99. sünnipäev

Eesti Vabariigi aastapäeva on meil alati huvitavalt peetud. Ka see aasta polnud erand. Eesti 99.sünnipäeva tähistasime üheskoos vahvate kogunemistega. Kokku toimus lausa neli aktust. Kõige esimesena kogunesid 7.-9. klassid, siis gümnaa-

Moepeegel 2017

sium, järgmisena 1.-3. klassid ning viimasena 4.-6. klassid. Seekord pidasime aktust saate „Me armastame Eestit“ põhjal. Kes seda saadet ei tea ja aktusel ei käinud, siis lühidalt näeb see välja nii: on kaks võistkonda, kellelt küsitakse küsimusi, kes vastab rohkem küsimusi õigesti, on võitja. Mängu juhatasid sisse 11.a klassi Erki ja Marko ning mängu juhtisid nende klassiõed Paulad. Mis oleks Tallinna 32. Keskkooli kogunemine ilma muusika või tantsuta? Ei olekski. Meeskondadel tuli ära arvata laul, mida bänd mängima hakkas, ja hiljem said kõik seda laulu kaasa laulda. Rahvatantsurühma neiud haarasid oma tantsuga publiku kaasa ning siis tekkis endalgi soov jalga keerutada. Tähtpäeva puhul anti üle andeka lapse tiitel 2017, mida ei pälvis neli inimest. Selle tiitli said 12.c Meel Paliale ja Urmet Piiling,

kes on osavad filmitegijad ja on võitnud palju konkursse igal aastal, Mathias Kangur 9.b-st, kes osaleb aktiivselt koolielu edendamises, neljandaks andekaks lapseks valiti vinge vibulaskja Anne Sein 3.a

Eesti Vabariigi 99. sünnipäev

klassist. Täname 10.a ja 11.a, eesotsas Triin Viironiga, kes aktust korraldasid, ja jääme ootama järgmist lõbusat kogunemist Eesti suurel 100. aastapäeval.

Andekad lapsed 2017

Eesti Vabariigi 99. sünnipäev

Kooli 45. sünnipäev

Moepeegel 2017

EVITA AASTA ARGENTIINAS

X

Ma justkui tean, mismoodi kasvab rohi, mismoodi puhub tuul või sajab vihm, tean umbes sedagi, kuis koeb ja kooleb lõhi, kuis lahvatab ja raugeb kihk.

Ma justkui tean, kuid ikkagi ei jaga et kuidas just ja üleüldse – miks? On kõige sees ja kõige ees ja taga üks tundmatu, üks määramatu X.

Justnagu tabamatu meson-boson on olemise saladus, see X.

Ja ma ei tea, kuid seda enam usun, et ma ei peagi teada saama miks.

Ja puhub tuul ja niidul kasvab rohi ja kõik mis on, on korraga ÜKS. Jões jälle koeb ja jälle kooleb lõhi ja X on X on X on X on X.

/ V. Koržets /

Kes on Evita? Evita on X! 17 aastat ujunud kui seesama lõhi - vastu-voolu. Vastu, üles, ÜLES!...ikka see X! Spontaanne, boheemlaslik ja rõõmsameelne. Temas on nii ettevõtlikkust ja enesekindlust kui ka emotsionaalsust ja temperamenti.

Evita on teotahteline tüdruk väikesest Eesti külast nimega Laulasmaa. Koolis ja vabal ajal on teda ümbritsenud lummavad vaated ja energia, mida see küla kannab. Evital on au öelda, et ta on tallanud legendide radu. Papa Elleri männil istudes on

ta kuulanud nii mere ahastust kui rahu. Lõkkeõhtud sõpradega öisel rannal koos loojangu ja koiduga on viinud neid unistuse manu, mis toidavad, innustavad ja inspireerivad. Evita sõnul on nende küla, maailmale tundmatu koht, justkui häll. Häll, millest on sirgunud head inimesed. X!

Nüüd, astunud sammu lähemale iseseisvusele, tunneb Evita aina enam. Ta tahab nüüd ise anda ja luua midagi enam, tuua sellesse mändide vahel kasvanud inimese ellu rohkem särtsu ja kirge ja julgust välja astuda. Evitat tõmbab Argentiina. Tal on tunne, et just see koht annab ühele põhjamaa tüdrukule särtsu ja aitab luua enamat külmades ilmades. Et olla iga päev parem versioon endast. Iga päev

kasvada.

Juba augustis jätab Evita aastaks Eesti selja taha ja lendab vahetusaastale Argentiinasse! Vahetusaasta võib tunduda küll pikk ja raske, aga nagu näha, siis katsumused teda ei heiduta. Kuidas otsustas Evita, millisesse riiki ta minna tahab? Kas temperamentne Ladina-Ameerika? Pikaajaliste traditsioonidega Aasia? Või hoopis *american dream* Ameerika Ühendriikides?

Kolm põhjust, miks Sa tahad minna just Argentiinasse.

1. Evita: „Olen maailmakodanik.

Tahan veenda oma konservatiivseid sugulasi, et kõikjal, kus saab elada, võib elada – Argentiina on oma kultuurilt peaaegu et vastand

Eestile. Tahan avastada end kultuuriruumist, mis on täielikult erinev kodumaa omast. Elada täiesti teist tüüpi inimestega. Lisaks on mulle varasemast õpilasvahetuse kogemusest hispaanlastega külge jäänud armastus Ladina-Ameerika muusika ja tantsude vastu, ka hispaania keele vastu on nõrkus ja olen kaua soovinud seda õppida. Kui on olemas teotahe ja usk endasse, siis on kõik võimalik.

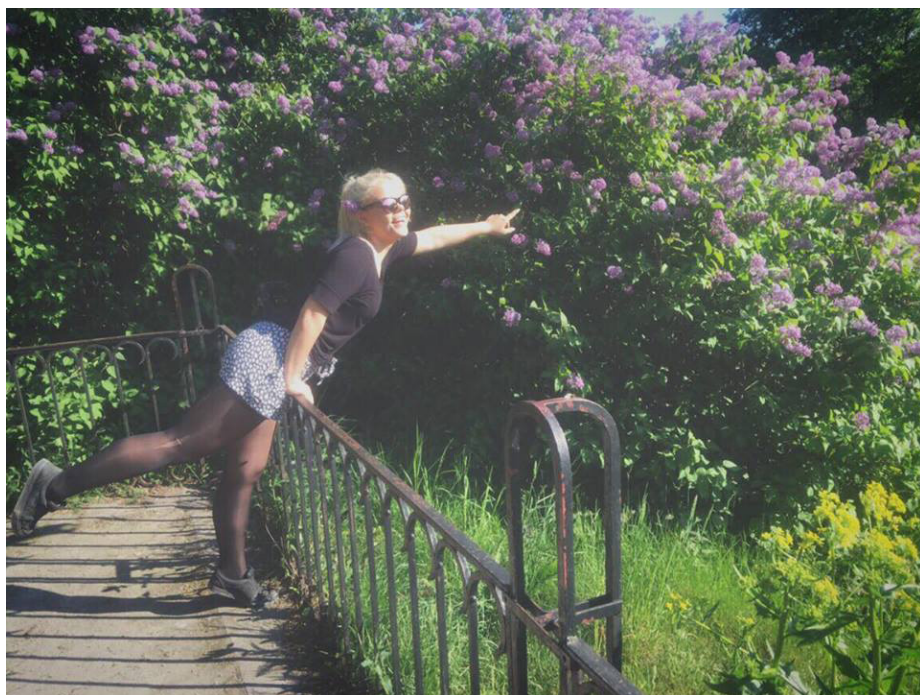
2. Avastada uksetaguseid.

Kui kuskil on lukustamata uks, siis see pole põhjusega lahti jäetud. Või mis? Argentiina on mulle terve elu paistnud lahtise uksena, sest kogu elu on mitmed märgid mulle seda teada andnud, alustades mu nimest. Just neid uksetaguseid soovin ma avastama minna. Leian, et vahetusaasta oleks hea võimalus end leida. Olles eemal piiridest, normidest ja mugavustsoonist, võime teada saada, mis me PÄRISLT tahame ja tunneme.

3. Elu teisel pool lompi.

Muidugi tahan teada, kuidas on elu mujal. Kas see, mida näeme telekast, on tegelikkus? Loodan, et mitte, aga miski minus loodab ka vastupidist. Olen näinud nädalakest Norras, Leedus, Rootsis ja loodetavasti peagi ka Argentiinas. Kas see ei kõla mitte vägevana?“

Evita, soovime sulle säravat ja meeldejäävat vahetusaastat. Terve 32. keskkool toetab sind!

TAHAN VEENDA OMA KONSERVATIIVSEID
SUGULASI, ET KÕIKJAL, KUS SAAB ELADA,
VÕIB ELADA – ARGENTIINA ON OMA KUL-
TUURILT PEAAEGU ET VASTAND EESTILE.

Evita Argentiinas

2017/2018

DIGIPÖÖRDEST JA MÕTLEMISEST

ILMAR TOMUSK

Viimastel aastatel on palju räägitud digipöördest, koolide taset hinnatakse tihtipeale selle järgi, kui suur osa õppetööst suudetakse läbi viia digiseadmete abil. Digipöördele annab hoogu juurde riiklik digipöörde programm, mille üks eesmärk on, et aastaks 2020 kasutab 100% õppijaist õppetöös iga päev arvutit või muud isiklikku digiseadet.

Digiseadmete kasutamises nähakse Eesti hariduse edu panti. Mina aga arvan, et me ei peaks digividinatest liiga elevile minema, sest inimkond leiutab kogu aeg uusi.

20. sajandi algus tõi kino plahvatusliku leviku, leiti, et kinod võivad peagi asendada koole. Piisab vaid sellest, kui parimate õpetajate parimad tunnid salvestatakse filmilindile ja näidatakse neid kinosaalides, kuhu võib kokku koguda ühekorraga sadu või isegi tuhandeid õpilasi. Koolid ja õpetajad jäid aga alles.

Kui televisioon sai laiadele massidele kättesaadavaks, levis seisukoht, et televiisor asendab peagi nii kooli kui ka õpetaja. Telesaadetes esinevad parimad asjatundjad ning teadmised levivad telemajast elektromagnetlainete vahendusel kõikidesse kodudesse. Koolid ja õpetajad jäid aga alles.

Interneti levik 20. sajandi lõpus viis paljud haridusjuhid mõttele, et just

üleilmsesse internetivõrku ühendatud arvutid on need, mis meie õpilased targaks teevad. Suure hooga hakati koole arvutiseerima ja internetiseerima. Nüüdseks on toona koolidele soetatud lauaarvutid moraalselt vananenud ning neid asendavad nutiseadmed.

Natukenegi ajalugu tundes võib väita, et üsna pea saab läbi ka nutiseadmete aeg, sest peale tulevad uued tehnoloogiad, mida me endale aastal 2017 isegi ette ei oska kujutada. Täpselt nii, nagu ei osanud televisioonipõlvkond

endale ette kujutada internetti ega nutiseadmeid.

Seetõttu ei tuleks keskenduda mitte niivõrd vahenditele, kuivõrd hariduse sisule.

Tutvusin 2015. aastal avaldatud OECD raportiga „Students, Computers and Learning, Making the Connection“, kus on väga põhjalik ülevaade IT-seadmete ja interneti mõjust õpitulemustele. Selles tõdetakse: Vaatamata märkimisväärsetele investeeringutele õppetöoga seotud arvutitesse, in-

ternetiühendustesse ja tarkvarasse, on väga vähe tõendeid selle kohta, et suurem arvutikasutus viiks paremate tulemusteni matemaatikas ja lugemises.

Raportis tehakse järgmised järeldused:

infotehnoloogiasse investeeritud vahendid ja õpitulemused lugemises, matemaatikas ja loodusteadustes ei ole omavahel seotud; maades, kus kasutatakse koolitöö vähem interneti, paranes õpilaste lugemisoskus keskmiselt kiiremini kui maades, kus internetikasutus on levinum; piiratud arvutikasutus koolis on parem kui nende mittekasutamine, kuid OECD keskmisest suurema arvutikasutusega maades on õpitulemused madalamad.

Digiseade, olgu see kui tahes äge, on ikkagi ainult vahend, nii nagu on ajaloos olnud teadmiste jagamise ja omandamise vahendid savitahvlid ja kirjutuspulk, pärgament ja hanesulg, krihveld ja tahvel, kirjutusmasin, trükipress ning raamat.

Johannes Kepleril ei olnud ka kõige lihtsamat lauarvutit, kuid tutvudes tema seadustega planeetide liikumise kohta, saame aru, et tal oli olemas kõige tähtsam: oskus vaadelda ja vaatlustulemuste põhjal järeldusi teha, oskus mõelda. Isaac Newtonil ei olnud nutitelefon ega isegi tahvelarvutit, kuid

NATUKENEGI AJALUGU TUNDES VÕIB VÄITA, ET ÜSNA PEA SAAB LÄBI KA NUTISEADMETE AEG, SEST PEALE TULEVAD UUED TEHNOLOOGIAD, MIDA ME ENDALE AASTAL 2017 ISEGI ETTE EI OSKA KUJUTADA.

lugedes tema „Loodusfilosoofia matemaatilisi aluseid“, jääb üle ainult imestada, mida inimene suudab teha paberi, pliiatsi ja oma aju abil. Kui Edmond Halley päris Newtonilt, kuidas tal õnnestus taevamehaanika põhimõtted välja töötada, lausus Newton: „Mõeldes. Ma olen nende asjade peale kaua ja pidevalt mõelnud.“

Tänu internetile ja nutiseadmetele on informatsioon mis tahes eluvaldkonna kohta meist ainult paari hiirekliki või sõrmenipsu kaugusel. Olen kuulnud isegi õpetajaid õpilastele selgitamas, et tänapäeval pole vaja enam midagi pähe õppida, piisab sellest, et sa tead, kust infot otsida. See on ilus jutt, aga täiesti vale.

Kõik inimkonna suurimad teadussaavutused, olgu näiteks Mendelejevi perioodilisuse tabel, Einsteini relatiivsusteooria või Newtoni matemaatika ja taevamehaanika alased tööd, rajanevad inimkonna varasemate teadmiste analüüsil – ja mõtlemisel. Nad võtsid kokku

inimkonna senised teadmised ja näitasid neid uue nurga alt. Aju, mis ainult otsib infot, aga ei talleta ega analüüsi seda, ei anna uusi teadmisi.

Näppudega nutitelefonil silitades ei ole võimalik targaks saada, nii võib saada vaid pöidlaartriidi. Selle diagnoosiga ei võeta poisse isegi sõjaväkke.

PILVEPRINDI SAAGA JÄTKUB

CARMEN KASK 12.D

Saatja: kaskcarmen@gmail.com
05/12/2016

Saaja: Kerstin.Vessik@32kk.edu.ee
Teema: Pilveprindi needus jätkub

Tere, õp. Vessik!

Proovisin täna jälle Pilveprindiga printida, kuid masin vedas mind jälle alt. Kuna oleme varasemalt sellel teemal ka vestelnud, eeldasin, et probleemid on sel korral leidnud lahenduse. Kuid tulutult. Kutsusin Sinu asemel välja isegi meie IT-jumala, kes ainult vangutas pead ja vaatas masinat sama nõutu pilguga kui mina. Seega, kui üksipäev tagasi koolimajja saabud, võtaksin end selle probleemiga kohe eelisjärjekorda. Tean, et see pilvega printimine on üsna tülikas töö, aga samas puudub mul kodus printimise võimalus ja on kurb, kui koolitöö sellest negatiivselt mõjutada saab.

Seega, ootan juba meie kohtumist!
Carmen Kask

“Nonii.. läheb lahti,” mõtlen teisel korrusel asuva Pilveprinteri poole kõndides. Olen eelnevalt internetist kõik vajalikud toimingud ära teinud ning jalutan nüüd printeri poole, ID-kaart näpus ning süda lootust täis. Olen ka varasematel aastatel Pilveprindi teenust kasutanud, kuid sellest õppeaastast alates on koolis uus, palju väiksem masin, millega ma ei oska enam tuhkagi teha.

Jõuan kohale. Lülitan masina sisse, sisestan ID-kaardi ja... ei midagi. Ootan, toimin nähtamatu juhendi järgi, vajutades veel mõningaid tundmatuid nuppe, kuid masin jääb vaikseks. “Oeh.. hakkab pih-ta,” ohkan endamisi õppealajuhataja kabineti poole kõndides. Varsiti oleme Kerstiniga tagasi masina juures. “Aga.. Erkoga see ju töötas! Ta veel ise näitas mulle. Pani aga kaardi sisse ja masin hakkas kohe printima!” üritab Vessik mulle tõestada, et masin on tegelikult täiesti töökorras. Seepeale kutsu-me probleemi lahendama IT-juhi Marguse, kuid ka tema ei oska masinaga midagi peale hakata. “Sellise probleemiga pole veel mitte keegi minu poole pöördunud,” vastab ta mulle justkui vabandades. Selge... ju siis olengi ainuke inimene koolis, kes veel Pilveprindi mugavast teenusest hoolib.

Järgmisel päeval suundun IT-jumala kontoris. Lepime kokku, et vaatame koos üle kõik algusest peale - äkki olen ma midagi internetis valesti teinud? Võtamegi lahti Pilveprindi lehekülje, login sisse, kontrollime andmed üle ning üsna pea leiamegi väikse eksituse - nimelt olen unustanud uuendada oma ID-kaardi andmeid. Voah! Oleks ma kohe taibanud need üle vaadata, oleks kogu see kamm olemata jäänud. Lahkun kontorist naeratades, lõpuks ometi on nii minul kui IT-juhil põhjust rõõmu tunda.

Mõne vahetunni pärast olen tagasi printeri juures. Seekord tean, et miski ei saa enam valesti minna. Vajutan nuppu, lükkan ID-kaardi sisse ning ootan. Tunnikell heliseb, inimesed jooksevad klassidesse, ukSED sulguvad ning õpetajad alus-

tavad tundi, kuid mina seisan ikka nõutu pilguga printeri ees. Ikka ei midagi. Jälle olen pidanud selles hallis tehnikaimes pettuma.

Ega's midagi, saadan viimases hädas hoopis Vessikule meili, sest mul pole isu enam meesterahvast ruumist number 419 tülitada.

SELGE... JU SIIS OLENGI AINUKE INIMENE KOOLIS, KES VEEL PILVE- PRINDI MUGAVAST TEENUSEST HOOLIB.

Paar päeva hiljem ongi Vessik tagasi koolis. Juba varahommikust saati olin käinud tema kabinet-ukse taga kärsitult piilumas ning lõpuks leiabki ta aega, et minuga see probleem veel kord üle vaadata. Kõik kordub taas: lülitan masina sisse, sisestan ID-kaardi ja taas ei juhtu midagi. Näpime Vessikuga läbi kõik masinal leiduvad nupud, mina samal ajal vingudes, et oleks olnud juba ammu aeg siia üks kasutusjuhend juurde kleepida. Lõpuks leian väga osavasti ära peidetud nupu, mis kogu süsteemi totaalselt välja lülitab. Käib "klõps" ning masin jääb vaiksemaks kui linnatänavad pärast raju aastavahetuse tähistamist. Vajutan jälle sama nuppu, printer võtab tuure üles, soojendab oma trükitinti, hetke pärast hakkavad kollasel ekraanil

NII ONGI MUL HOOLIMATA KÜMNETEST PRINTIMISTÖÖDEST ENDISELT KONTOL ALLES 0,84 EUROT. KUI SELLINE OLUKORD JÄTKUB, VÕIN KASVÕI OMA ELUPÄEVADE LÕPUNI PILVEPRINTERIT KASUTADA, ISE SENTIGI JUURDE MAKSMATA.

numbrid jooksmas ning printerist libiseb välja koos paksu tolmu- higa minu ajalooessee. Vaatame Vessikuga üksteisele häämingus nägudega otsa, me lihtsalt ei suuda uskuda, et pärast vähemalt kaheksa korda proovimist oleme saavutanud mõjuvõimu printeri üle, mis täidab kõik meie soovid.

Nüüdseks on sellest saagast möödas juba üle kahe kuu. Endiselt olen vist kooli ainus õpilane, kes innukalt kõik oma koolitööd läbi pilve välja prindib. Pärast mõlemapoolset arusaamatut sõdimist valitseb minu ja Pilveprinter vahel müstiline rahu ja austus. Saladuskatte all võin öelda, et tegelikult on süsteemis endiselt väike viga sees. Nimelt tuleb Pilveprindi kasutamiseks oma kontole raha kanda, mis siis teenuse kasutamisel maha kantakse. Kuid pärast iga töö printimist ütleb lehekülge hoopis, et töö on tühistatud, ning kannab raha kohusetundlikult tagasi kontole. Nii ongi mul hoolimata kümnetest printimistöödest endiselt kontol alles 0,84 eurot. Kui selline olukord

jätkub, võin kasvõi oma elupäevade lõpuni Pilveprinterit kasutada, ise sentigi juurde maksmata.

PS! Kui keegi peaks nüüd selle maagilise Pilveprindi vastu huvi tundma, vastab loo autor ehk Pilveprindi ekspert meeleldi teie küsimustele.

TULEVIKU SUPERFIRMA VALEM ÜHENDA, TEOSTA, SAAVUTA

Viimasel ajal on kooli telerites liiks sünnpäevalistele ja sündmuste piltidele olnud ka reklaam: „ConnectItFit. Ühenda, teosta, saavuta“. Esmapilgul selgusetu ja mitte midagi ütlev teade, mille kohta saab rohkem informatsiooni sotsiaalmeedia kontodelt. Mina aga ei pidanud mõistatama. ConnectItFit'i loojad, minu kolm klassivenda Eke William Möldre, Matis Vunk ja Andres Reitsnik on oma ideest majanduse tunnis palju rääkinud ning nõustusi seda uuesti tegema, seekord tervele koolile.

ConnectItFit on veebikeskkond, mis lihtsustab treeningpartneri leidmist ja ühistreeningute organiseerimist. Selle abil leiab treeningpartneri igal spordialal ja kõige lihtsamal viisil. Veebikeskkonna kaudu on võimalik tutvuda uute inimestega ning muuta oma treeningud sotsiaalsemaks, nauditavamaks ja kindlamaks. Lisaks saab olemasolevate treeningpartneritega, kelle oled sõbraks lisatud, vägagi lihtsal viisil panna paika treeningaja ja koha. Nii ei pea enam kunagi üksi treenima.

Kuidas kõik alguse sai

Kõik nad alustasid jõusaalis käimist, kui olid kaheksandas klassis. Alguses igaüks eraldi. Eke hakkas seal käima peale taipoksiga lõpetamist. Matis otsis pärast korvpalli, jalgpalli ja võrkpalli midagi individuaalsemat. Ala, kus ei pea teistega arvestama. Nad õppisid samas

põhikoolis ning aru saades, et tegelevad sama alaga, hakkasid koos jõusaalis käima. Kui ka Andres alustasjust siis, polnud gümnaasiumisse tulles ta pingutusi näha, nagu ise ütles, sai seal vaid suure *ego*. Ühiste huvide tõttu suhtlema hakates õpetasid teised kaks talle palju ning temagi arenes kiiresti.

Poisid ei valinud majandusklassi mitte seepärast, et see oli parim variant halvima test, vaid tundes siirast huvi ja nähes selles tulevikuperspektiivi. Eke ütles, et 10. klassi alguses soovisid nad luua õpilasfirmat, kuid see idee kadus. Tasapisi hakkas ta mõtlema idufirma loomisele. Neid on Eestis palju. Ta tahtis millegi uuega välja tulla, laienemisvõimelisega, millegi spordiga seonduvaga. Kevaladel hakkasid klassiõed poistele rääkima, et võiks koos trenni minna, saaksid seal midagi neile näidata. Selle peale hakkas Ekel mõte kohe liikuma. Ta küsis neilt,

Eke William, Andres ja Matis

miks nad üksi ei käi, nad vastasid, et pole sõpru, kellel huvi oleks. Konkreetsem idee tekkis bussiga sõites. „Mõtlesin, mida rääkisime, viisin mitu asja enda jaoks kokku. Miks mitte luua keskkonda, mis teeb lihtsamaks treeningpartneri leidmise. Seda saaksid kiirelt ja mugavalt teisedki kasutada. Järgmisel päeval tulin kooli. Ütlesin, et tahaks midagi teha. Ants oli kohe valmis ja Matsile ka meeldis. Introverdina ei näidanud ta seda lihtsalt välja. Kõigil kolmel on ühine huvi,

miks mitte koos teha. Meil on ka erinevad isikuomadused. Üks on suhtleja, üks on mõtleja, üks on organiseerija, anname komplekti kokku.“

Arenemine, paremaks muutumine ConnectItFiti viimased kolm kuud on olnud väga produktiivsed. Valmis on saanud esialgne prototüüp ning hiljuti viidi läbi ka turu-uuring, millele loodetavasti andis igaüks oma osa. Kokku ei saadud küll nii palju vastanuid, kui loodeti, kuid nagu nad ütlesid, üle 150 vastanuga saab juba analüüsida. See-kord koguti ligikaudu 240 vastust. Tulemused olid positiivsed. 80% vastanutest olid huvitatud teenusest ja 50% nendest oli nõus selle eest maksma. „See ongi ideaal. Tahame oma ettevõtet teha kliendile võimalikult kvaliteetseks, meeldima panna neile, kes alguses ütlesid, et ei soovi seda. See lisab väärtust kogu süsteemile.“

Poistele meeldib väga kriitika. „Kui alguses kõik oleks öelnud, et jaa, väga hea, minge tehke – kaob arenguruum ära. Alati on vaja kriitikat. See hoiabki ratta liikumas.“ Neil on välja kujunenud mentorid, kes toetavad ning õpetussõnu jagavad. Üks lähedasemaid mentoreid on Aleksandr, kes tegeleb iga päev suurte numbritega, peab arutama miljonitega. Ta tunneb väikese ettevõtte aitamise suurt rõõmu. ConnectItFitil õnnestus hiljuti kohtuda ka ühe *start-up*-guruga. „Ta tegi

CONNECT/ITFIT

maha selle, et meil polnud töötavat ärimudelit. Samas see viiski meid sammu tagasi, et saaksime astuda mitu sammu edasi. Nüüd meil ongi kõik välja mõeldud ja see on väga hea, et temaga lõpuks kohtusime. Saime aru, et tiimina töötame väga hästi. See inimene, kes meid temani viis, ütles järgmisel kohtumisel, et tegelikult paneb ta enamiku noori ettevõtjaid nutma ja kaotab eluisu ära. Meie idee tegi ta ka põhimõtteliselt maha, aga siit tulebki vahe ettevõtjal ja tavalisel inimesel. Kui keegi kritiseerib, mõtleme sellele, kuidas asja parandada, kuidas paremini üles ehitada. Pärast, kui asi juba töötab, siis tal on pigem karp lahti, sest oleme arendanud neid osasid, mis on tema arvates halvad või ei tööta.“

Tööjaotus

Kui firma on algusfaasis, ei saa ametinimetusi nii kindlalt jagada, teha tuleb kõike. Siiski on välja kujunenud, et Matis tegeleb andmetega Paneb klapid pähe ja asjatab üksi. Eke on multitasker, teeb kõike ning vaatab asjad üle. Tööjaotus on kujunenud, et nad arutavad koos ideid, tegutsevad ja teostavad. Kui on vaja lahterdada, siis nimetavad Andrest turundusjuhiks, Matist finants- ja andmejuhiks ning Eket tegevjuhiks.

Viimasel ajal on tagaplaanile jäänud turundus ja sotsiaalmeedia haldamine. Keskendutud on rakenduse arendamisele. Just programmeerijat sooviksid poisid oma meeskonda, kuid teda on raske leida. Noored on hõivatud kooliga ning hea eesmärgi nimel töötamine ei toida ära.

Tulevik

ConnectItFit plaanib kevadel teha sportliku päeva: kutsuda võimalikult palju inimesi osalema ja sportlasi rääkima. Praegu mõeldakse meeskonnaaladele, sest eesmärk on siiski, et koos trenn on parim trenn, sõbrast parem tulemus saada on alati hea tunne. Räägitud on ka Eesti disc golfi koondisega, nendega plaanitakse teha ühistreeninguid.

Sellel aastal proovib Connect.It.Fit turule tulla töötava teenusega. Järgmisel aastal tahavad nad suurendada kasutajaskonda Eestis, laiendada suurematesse linnadesse. Kolme aasta pärast on plaanis arenda Baltikumi või Põhjamaadesse ja sealt edasi Euroopasse.

Samuti tahaksid nad minna ka Ajujahi konkursile. Sealt saab palju väga head tasuta konsultatsiooni mentoritelt ning kasvataks tustust,

mis arendaks neid suuresti.

Kuigi ConnectItFit pole veel isegi registreeritud firma, siis see ei mõjuta töötahet. „Ettevõtte pole see, mis on paberil, ettevõtte on see, mille valmis teed.“ Samuti nenditakse, et oleks võinud varem alustada. Nemad alustasid 17-aastasena, aga mõtlevad sellele, miks veel varem ei alustanud, juba 12-aastastena. Hariduse omandamine võtab väga palju aega ja seetõttu ei saa nad nii palju keskenduda firma ülestöötamisele, külastada nädala sees toimuvaid arendusplatvorme ja teisi sündmusi. „Mida kool ei-

rab, on see, et kõikidele asjadele on oma aeg. Istud siin seitse-kaheksa tundi ära, aga ta annab õhtuks ka veel tegevust. See piirab tööd. Kui me läheksime koju, saaksime 100% tegeleda ettevõttega. Meil poleks peas, et tuleb kooliasju teha.“ Õnneks võtavad kutid seda kui elupeeriõdi, mis tuleb läbida ja mis on loodetavasti tulevaseks eluks kasulik.

„Praegu on kõige parem aeg alustada. Mitte kuskil pole kirjas, et inimene homset aega näeks. Õeldakse, et aeg on raha. Aeg on kõige väärtuslikum, mis sul elus on, ja

kui sa seda lihtsalt kulutad mõtte-tutele asjadele, siis lihtsalt...”

Lõpetuseks lisasid noored ärimehed: ühendage, teostage, saavutage. Kui sulle tundub, et need noormehed on õigel teel ja sulle meeldib nende idee, siis hakka neid jälgima sotsiaalmeedias ning vii sõna ka enda sõpradeni.

Andres	Matis	Eke William
Vanus: 18	Vanus: 18	Vanus: 18
ERIALA: kulturism ja kevadel soov proovida rannafitnessi.	ERIALA: kulturism	ERIALA: midagi jõukulturismi sarnast
LEMMIKHARJUTUS: õlapress ja lõuapress	LEMMIKHARJUTUS: kõik on head, eriti kükk	LEMMIKHARJUTUS: kükk
MATISEST: pealtnäha vaikne, kuid omas seltskonnas väga emotsionaalne. Tore kaisukaru, kes jõusaalis muutub terminaatoriks. Empaatiline, südamlilik, positiivne. Alati valmis panustama ning ei vea kunagi alt.	EKEST: väga hea juht, oskab kontrolli hoida, suhelda ja musta valgeks rääkida.	ANDRESEST: Ants on mõtleja, algataja ja tegutseja- õpetab teisi ja õpib teistelt. Pole olukorda, kust Ants välja ei tuleks ja kust tema kedagi välja ei suudaks aidata- seega nutikas ja südamlilik mees. Lühidalt öeldes: „Traktoristi sinust ei saa!”
EKEST: kindlameelne ja konkreetne. Viib asjad sihile enda, mitte teiste pärast. Unistab suurelt ja töötab selle nimel väarikalt. Laia silmaringiga ja tore koos igasugustel teemadel arutada. Kriitilise pilguga, energiline ning hoiab ideaalselt meie tiimi koos.	ANDREST: ülitore kaastöötaja, alati abivalmis ja samamoodi hea jutuga. Omal alal väga hea.	MATISEST: Mats on üks muhe mõmmik, kes pole mind ega ilmselt ka kedagi teist kordagi alt vedanud. Mees teab, mida teeb, ja teeb, mida teab. „Suure südamega südamlilik südamesõber.”

KAKS TUNDI TÄIS NÖRDIMIST JA RÕÕMU

KARIN TREI II.D

15. detsembril peale kooli kesklinna poole tormates ei osanud ma ette kujutada, mida ma pean tegema hakkama. Kohale jõudes sain aru, et pean palju inimestega rääkima - vastupidine sellele, mida mulle meeldiks teha.

„Nii, me peaksime sulle ka siit kastist ühe oranž jaki leidma,“ lausus Pelgulinna Sünnitusmaja ämmaemand mulle, kui olin Solarise esimesele korrusele jõudnud. Mulle näidati, kust saan müüdavad kaardid võtta, ning seejärel lükati mind tööle. Esimesed viis minutit seisin ning lihtsalt kogusin julgust, vahetasin paar lauset oma saatusekaaslasega, mõistes, et me kumbki ei ole just väga õnnelikud selle üle, et peame võõraste inimestega rääkima hakkama.

Mõne aja pärast jõudis kohale meie juhendaja, Pelgulinna Sünnitusmaja Toetusfondi tegevjuht Mary Teras. Ta rääkis meile, et alguses ongi imelik minna rääkima ja et kui on näha, et inimene ei ole valmis toetama, siis peale sundida pole mõtet. Kahe tunni jooksul, mis ma seal veetsin, oli Mary väga toetav motiveerivaid lauseid öeldes ning julgustavalt naeratades.

Esimesed inimesed, kellega rääkima hakkasin, ignoreerisid ning lõpuks kui keegi kuulata tahtis, siis takerdus jutt korra kinni üllatusest, et kedagi huvitab. Peale

poolt tundi, kui mõned inimesed juba kaardi ostnud olid, tõusis enesekindlus ning hakati ka rohkem toetust andma. Selleks ajaks oli ka tekst pähe kulunud: „Tere! Kas Te soovite aidata enneagselt sündinud ja haigeid lapsi nende vanemate juurde? Me ehitame Pelgulinna Sünnitusmaja intensiivpalateid peredele. Praegu peavad vanemad oma laste nägemiseks neil „külas“ käima. Kaardi ostes toetate ehitamist viie euroga.“ Tihti selgus, et inimestel ei ole sularaha ning selleks oli varnast võtta selline lause: „Aga te saate helistada! Näete, seal on telefoninumbrid,“ viidates siis käega plakati poole. Samuti pidin ka olema pidevalt valmis lisainformatsiooni jagama, kui kedagi rohkem huvitas.

ESIMESED
INIMESED, KEL-
LEGA RÄÄKIMA
HAKKASIN,
IGNOREERISID
NING LÕPUKS
KUI KEEGI KUU-
LATA TAHTIS, SIIS
TAKERDUS JUTT
KORRA KINNI
ÜLLATUSEST, ET
KEDAGI HUVITAB.

Kaks tundi oli piisaval pikk aeg, et kohtuda paljude erinevate inimestega. Loomulikult ka sobiv aeg, et näha mõnda tuttavat, kuid olin otsustanud, et inimestega, kes mind võivad teada, ma ei räägi. See arvatavasti oli viga, kuna nemad ilmselt kuulaksid mind parema meelega kui mõnd võhivõõrast. Ma lihtsalt soovisin piinlikest olukordadest pääseda.

Saime aru, et kõige lihtsamini saab toetust inimestelt, kellel on lapsed, eriti väikesed. Seega hakkasime „püüdma“ inimesi, kellel oli lapsekäru või laps käe otsas. Samuti toetasid ka vanad inimesed ning üks vanapaar jäi eriti hästi silma. Üks teine vabatahtlik hakkas nendega rääkima, kuid mees ütles, et lähme edasi, meil ei ole sularaha ja ei soovi toetada, kuid naine peatas teda ning ütles: „Taskutest ikka paar münti leiad ju,“ ning otsis ka enda taskud läbi. Kokku said nad umbes kolm eurot, kuid armas oli see, et too naine soovis nii väga toetada, et otsis taskutest oma viimaseid münte.

Kui olime kaarte poolteist tundi müünudv hakkasime ära väsima ning produktiivsus kahanes, enam ei jaksanud sama teksti korrata ning kõht hakkas tühjaks minema. Ometi just siis juhtusid meie juurde kõige huvitavamad inimesed. Palju oli neid, kes midagi pomise-

sid omaette, kuid ka neid, kes ütlesid otse: „Mulle üldse ei meeldi, et siin selline laga on. Miks peab kaubanduskeskustesse mingeid putkasid üles panema? Ja seal pool on üldse mingi garderoob,“ näitas näpuga vanem daam avatud riitepoe poole suunates.

Ühel hetkel saabus kaasvabatahtliku juurde üks mees, keda olin ükskord trollis aidanud. Astusin nende vestlusele vahele ning ütlesin, et oleks tore, kui ta saaks nüüd vastuteene osutada. Algul ei tundnud ta mind ära, ent kui tundis, hakkas ta rääkima hoopis muust kui toetamisest. Ta rääkis, kuidas ta taas oli ärganud kuskil baaris ning ei mäletanud eelmisest ööst midagi. Siis ta küsis meilt küsimuse, mida me kumbki poleks osanud oodata: „Mis te arvate, kas sinna poodi on mõtet varastama minna?“, suunates käe Solarise toidupoe poole ning tõstes oma spordikotti pisut ülespoole. Algul ehmusime mõlemad, kuid siis ütlesime, et sinna ei ole hea mõte minna ning et varastamine ei ole üldsegi ilus tegu. Peale paari minutit veenmist otsustas ta ümber ning läks poest välja. Temalt me toetust ei saanud, kuid loodetavasti saime tema mõttemaailma veidi muuta.

Hiljem Maryga arutades tuli välja, et meie kõigi arvates oli see kummaline, kuidas inimesed vastasid lihtsalt „EI!“. Arusaadav, et nad ei

SIIS TA KÜSIS MEILT KÜSIMUSE, MIDA ME KUMBKI POLEKS OSANUD OODATA: „MIS TE ARVATE, KAS SINNA POODI ON MÕTET VARASTAMA MINNA?“, SUUNATES KÄE SOLARISE TOIDUPOE POOLE NING TÕSTES OMA SPORDIKOTTI PISUT ÜLESPOOLE.

soovi või ei saa toetada, aga kui kelleltki küsida, kas nad soovivad aidata enneaegseid ja haigeid lapsi, siis vaevalt et keegi üldse seda teha ei taha.

Kui alguses arvasin ma, et oranži jaki kandmine ning inimestega rääkimine on piinlik, siis kõige piinlikumaks osutus hetk, kui olin teemat pikalt ühe naisega arutanud ning ta oli keskmisest suurema summa meile annetanud ning ta taas mööda kõndis. Ma otsustasin talle uuesti kogu seda juttu rääkida, sest ma ei tundud teda esialgu ära. Õnneks ta ei saanud pahaseks, kuid minul oli küll mitu minutit väga piinlik.

Need paar tundi läksid üpriski kiiresti ja, olenemata paljudest eitavatest vastustest ja ignoreerimisest, oli mul pärast tuju väga hea. Kogemus oli suurepärane ning arendav, samuti sain aidata peatselt valmivate palatite sündimist.

IDAEUROOPLANE MUUTUVA EUROOPA KESKMES

KATRIIN VINOGRADOV 12.D

Mihkel Muti romaan „Eesti ümberlõikaja“ on eestlaste elu, mõtteid ja lootusi käsitlev teos. Romaan on äsja ilmunud – see on välja antud 2016. aastal. Võrdlemisi satiirilise ning eneseiroonilise teosena pakub romaan huvitavat vaatepunkti arutlemaks meie, eestimaalaste koha üle Euroopas.

Tegevus toimub paralleelselt Brüsselis kõrgemate institutsioonide seinte vahel ja Eestis Alam-Kolkakülas. Külaelanike põhiline murekoht on kohaliku elu edendamine ning küla atraktiivsuse tõstmine. Koos üritatakse välja töötada plaane, et silma jääda võõramaalastele ja välismaa investoritele, tähele panemata oma küllaltki matslikku elukorraldust. Sellest arenebki välja põhiküsimus: kas eestlane on tsiviliseeritud Euroopa kodanik, nagu ta seda meeleheitlikult loodab, või alaarenenud barbar?

„Kusagil on kõikide Euroopa väikerahvaste jaoks mingid suured vaimse tervise kliinikud, kus jälgitakse, kuidas me end tunneme,“ spekuleerib Alam-Kolkakülas üles kasvanud Rähn, kelle sõnavõttud annavad omamoodi terava noodi kogu teosele. Kergeks paranoiaks kasvanud mõte sellest, et vaimult vaeseid idabloki elanikke üritatakse Lääne-Euroopas kunstlikult kõrgemale tõsta ja arengus kaasa aidata tekitab jutustajas tõsist meelehärmi.

Euroopas tegutsevad saadikud arutlevad solidaarsuse küsimuste ja segadust tekitavate migratsiooni-probleemide üle. Muuhulgas ei jäeta ka mainimata, et idaeurooplast peetakse tõepoolest teise järgu inimeseks.

Romaanis jätab soovida teksti sidusus, kuid kas see on häiriv või mitte, sõltub lugejast endast. Kuigi ma tunnen, et mõte jõudis minuni, oli lugemine siiski pisut konarlik. Samuti jäi silma kirjavigade ning keeleliste apsude rohkus. See jättis paraku mulje, nagu oleks teose välja andmisega rutt taga olnud. Kohati on see muidugi tõsi, nii nagu romaanis käsitletakse tänasel päeval aktuaalseid teemasid. Samas on väga positiivne noot raamatu lõpust leitavad lisad, mis loovad paralleele ajaloo ning tänapäeva vahel. Asjast huvitujale annab see kindlasti lisaväärtuse.

Raamat on kindlasti soovitamist väärt, eriti neile, kes on pisut kriitilisema pilguga ja sapisema huumorimeelega. Kuna tegemist pole raske teosega, sobib see väga hästi öökapile, kust see päeva lõpus meele lahutamiseks üles võtta.

VÖRDLEMISI
SATIIRILISE NING
ENESEIROONILISE
TEOSEN A PAKUB
ROMAAN HUVITA-
VAT VAATEPUNKTI
ARUTLEMAKS MEIE,
EESTIMAALASTE
KOHA ÜLE
EUROOPAS.

REHEPAPIST JA NOVEMBRIST

ANNA LEENA NEERING 12.D

Arvatavasti on olemas väga vähe eestlasi, kes ei oleks lugenud romaani „Rehepapp“. Seoses sama raamatu ainetel välja tulnud uue filmiga tundsin ka mina lõpuks kohustust see läbi lugeda. Olin üsna kaua oodanud, sest kartsin Kivirähki satiirilisust, mis tagantjärele mõeldes oli täiesti alusetu. Mis on minu meelest huvitav fenomen, on see, et igale eestlasele on „Rehepapp“ midagi erinevat. Nii tulebki välja, et „Rehepapp“ võib olla üheaegselt nii sügavtõsine ja siseorganeid õgivalt õudne kui ka humoorikas satiir eestlaste orjamentaliteedi teisest küljest. Olenemata tõlgendusest on tegu ilmselt selle sajandi eesti kirjanduse tähega.

Niiviisi lühidalt kokku võttes on romaani sisu eestlaseks olemise raskus ja eestlastel eestlastega koos elamise raskus, mis on põimunud folkloorsete motiividega siit ja sealt. Just mütoloogilised tegevused ja sürrealism võrdsitavad mitmes olukorras väikest halli küla. Võib arvata, et tegevus toimub 19. sajandi Eesti külas, kus elavad liisaks inimestele ka kratid, tondid, Katk ja Vanapagan. Teose ainestik toimub ühe novembrikuu jooksul, mis on tagantjärele vaadates küllarahvale üsna laastav, sest sureb vähemalt pool külaelanikest. Peategelaseks võiks esmajoones pida arukat Rehepappi, kes nõustas küllarahvast oma tarkusega ja aitas hädakorral veidi äraspidise kavallusega nii Katkuga võitluses kui ka

Vanapagana tüssamisel. Samas, nii nagu on igal eestlasel oma tõlgendus raamatust, on ka võimalus, et igaühel on oma peategelane, mis võib olla suuresti tingitud sellest, kelle ta oma reaalsusest selles raamatust ära tunneb. Mind ennast kõnetas vahest kõige enam kubjas Hans ja tema lugu. Muidu, mõnes teises kontekstis, kõnetaks Hansuga sarnane lootusetult armunud poiss mind palju vähem kui siin. Ta lihtsalt on nii kontrastne, võrreldes ülejäänud küllarahvaga. Mulle meeldis ka tema loo mõrumagusus, sest lootusetult sinisilmse ja armuvaluks vaevleva poisi saatus on alati nukker. Fakt, et tema ametikoha sai pärast noormehe surma endale Õuna Endel, on veelgi kibedam.

Kõige ja kõigi petmine, k.a. isenda, on teose kese. See, kuidas Kivirähk pani ühe orjapõlvest välja kasvanud väikese rahva mineviku sellisesse valgusesse, ei ole võrreldav väga millegagi maailmakirjanduses, sest Kivirähki stiil on ainulaadne ja eestlasele südame lähedane. Samas, „Rehepappi“ on ikkagi võrreldud ühe raamatuga siit samast Läänemere äärest. A. H. Tammsaare viimane romaan „Põrgupõhja uus Vanapagan“ on paljuski sarnane 60 aastat hiljem ilmunud „Rehepapiga“. Kusjuures võiks olla ka vastupidi ja hoopis Kivirähk võiks asetuda selle romaaniga 19. sajandi keskpaika. Kuna ma ei ole palju mütoloogilisi raamatuid lugenud, siis võrdleksin

kõiki raamatuid, kus kajastub Vanapagana või saatana teema, „Rehepapiga“. Loomulikult võib täiesti olla, et neid raamatuid seobki vaid „saatana kohalolek“. Mingil määral on sarnane ka M. Bulgakovi „Meister ja Margarita“, kuid tüssajad on sel korral harimatud eestlased.

Lõpuks mulle ikkagi meeldis see raamat, sest avastasin temas mitu tahku ja iseenda „Rehepapi“. Kivirähki kirjanduslik stiil meeldis pisut vähem, kuid austan seda, mis väljendus ka ilmselt selles, et ma ei jooninud mitte ühtegi tsitaati alla, Õuna-Endli kõnepruuki ma oma igapäevasesse keelekasutusse ei võta. Teisalt ei oleks ma mitte kunagi osanud romantiseerida hingede päeva ilma Kivirähki abita. Olen ka arvamusel, et enne Eesti ühiskonda lõimumist ja „päris“ eestlaseks saamist tuleks „Rehepapi“ lugemine ette võtta küll. Või vähemasti film ära vaadata.

ÜLESKUTSE PÕHIKOOI NOORTELE

Noorteparlament ootab endaga liituma aktiivseid ja teotahtelisi noori!

Mis on noorteparlament ja millega see tegeleb?

Noorteparlament on vabatahtlik kooli noorteühendus, kuhu kuuluvad aktiivsed õpilased 5-8. klassist. Tegeleme sündmuste korraldamisega algklassidele ja põhikoolile.

Korraldame algklasside *playboxi* ja *showtantsu* ning aitame õpetajatel korda saata vingeid ja põnevaid ettevõtmisi. Nagu ka õpilasesindus esindab meie kooli õpilasi, esindab noorteparlament põhikooli ja algkooli ning oleme valmis abiks olema igasugustes ettevõtmistes.

Õige liige on:

tegas,
rõõmus,
koostöövalmis,
sõbralik,
valmis lööma käed ja andma oma osa noorteparlamendi töösse.

Kui see kutse sinus huvi tekitas ja tead, et oled just õige liige, siis oled oodatud meiega liituma! Noorteparlamendi koosolekud toimuvad neljapäeviti kell 12.45 õpilasesinduse ruumis (aula kõrval).

Noorteparlamendile saab kirjutada: noorteparlament@32kk.edu.ee

MATTIAS HÄRM – KOOLIPINGIST LAVALAUDADELE

Meie armsast koolimajast, mis on täis andekaid õpilasi, leidsin ühel esmaspäeva pärastlõunal üles linalakalise poisi, kes oli nagu iga teinegi 12-aastane, pugenud vahetunnis oma telefoni taha peitu. Kuid poisis nimega Mattias Härm leidub palju muudki. Pealtnäha tagasihoidlik Mattias on tegelikult väga ambitsoonikas ning on saavutanud juba mitmendat aastat etluskonkursidel märkimisväärsed tulemusi. Mattiasega rääkides püüdsin leida tema edutee saladusi.

Räägi lugejatele, kuidas kõik algas. Kas sa mäletad enda kõige esimest etluskonkurssi?

Jaa, minu algkooli klassijuhataja Marika Peterson soovitas mul minna. Esimesel korral sain publiku lemmikuks ning sellest ajast saati ongi mulle etluskonkursid meeldinud. See oli koolivõistlus, tol konkursil oli minu vanuserühmaks 4.-6. klass. Võitsin siis ka publiku lemmiku tiitli.

Kas oled igalt võistluselt koju läinud märkimisväärsed võiduga?

Vähemalt on nii läinud, et kõikidel järgmistel kordadel olen koolivoorust edasi saanud ja ühel korral juhtus nii, et sain Tallinna voorus laureaadiks, kuid üle-eestilisse edasi ei saanud. Ülejäänud kordadel olen vabariiklikku ka pääsenud.

Minuni on jõudnud uudis, et sel aastal võitsid vabariikliku vooru, palju õnne selle puhul. Kas see oli

Mattias Härm keskel mustas

esimene kord, kui võitsid üle-eestilise konkursi? Kas tundsid uhkust ka enda üle?

Aitäh. Oli küll esimene kord ning uhke olin ka.

Mis sulle väga meeldib etlemise juures?

Mulle meeldib närv, mis on enne etlemist ning meeldib ka moment pärast laval käimist. Eriti mõtted 'Kas ma tegin midagi valesti? Kuidas mul läks?'. See annab hea adrenaliinilaksu.

Sa vist oled pisut näitlejatüüpi, sellega inimestele meeldibki lavanärv. Või olen valesti aru saanud? Noh jah, ei teagi. Olen nüüdseks siis selle nii-öelda näitlemisega tegeleenud umbes kaks aastat. Kõikidel kordadel, kui on peaproov või laval esinemine, siis on närv ikka sees, kuid päris püksi ka ei tee.

Tundub, et oled etlemiseks leidnud väga õige viisi. Sa ei loe liiga tuimalt ega ka liiga dramaatiliselt. Võibolla selles seisnebki sinu edu.

See on ainult tänu minu draamaõpetajale Eva Kalbusele. Ta teeb hästi palju proove ning alati kui läheb midagi veidi valesti, siis ta ütleb, et prooviksin uuesti, ja pakub välja, kuidas teha võiksin.

Mis sulle meeldib selle ettevalmistuse juures, mis eelneb etluskonkursile?

Meeldibki kogu see aeg, mil ma saan mõelda, et ma lähen, seal on inimesed, kes mind vaatavad jms. Kogu see aeg, mil ma nii-öelda kogu pinget ning kui viimaks tuleb see moment, mil ma pean lavale minema, siis proovin mitte karta.

LOOMING

ALICE VEEDLA TRIIN POHLAK ELISABETH LAAMANN 9B

*

ta näeb välja nagu tänapäeva kurt cobain
mängib mu sydamekeeltel teada tuntud viise
ahnitseb mu armastust enda kurgust alla justkui oleks
see alkohol
mis ta kõri soojaks teeks

ta on kui tänapäeva kurt cobain
blond
ja surmav

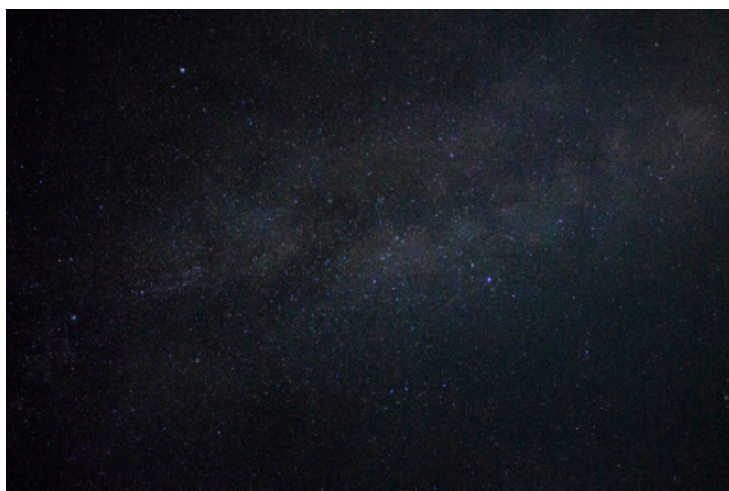
*

Lasta minna
Olen jõudnud mäe nõlvale,
ühe suure puu kõrvale.
Vaatan kaugusesse, vaatan alla
kujutlusvõime päästan valla.
Oma kujutlustes näen midagi
või siiski pigem kedagi.
Mulle vaatab vastu lind,
oh kuidas küll,
tuletab ta meelde sind.
Viskan selle mõtte peast.
Meenub miski,
tõmban taskust heast
välja linnu,
paberist linnu.
Just nagu tellitult,
et sul minna lasta,
otsustasin linnu õhku kasta.
Paberist linnu saadan ma teele.
Sulen silmad ja avan meele.
See lendas nagu masin.
Lõpuks vabaks su lasin.

*

21 sajandi generatsioon
interneti mürgituse operatsioon
kalevipoja asemel harambe legendid
huulte suurendamis trendid
taarat täis toast tõmblen biitmuusikas
hetke rikub ära homne KT füüsikas
kuulsin et pidi olema suht vürtsikas
käsi on juba rusikas, kus on mu kinga lusikas
tõmban jalga fake yeezised
silmad ülemääraselt vesised
32.rahvas mitmekesised
asja lood on siiski tõsised.
kõik saab korda.
kuna jõudsin mäki järjekorda.
unustasin talongid koju.
olen sattunud sund olukorda.
kus on mu puuduvad 50 senti
äkki teeks veits eksperimenti
ah shift mul pole talenti
selja taga 12 kurja klienti
helistamas menti
see õhtu läks pekki
aga mitte nii palju kui homne kt
otse piluplekki
(kell on 4 hommikul)näksin suitsupekki
kurnav depressioon
virtuaal boyfriendi sessioon

Olin Kodus

Olin kodus

Õhtul

Ja kuulasin seda meest

Sõnadega meest

Teda tegelikult ei ole enam

Ta on meie mälestustes

Aga me ikka saame teda kuulata

Uued ajad

Aga mitte midagi uut

Ma tean, kus ta on

Ja sinna ma lähengi

Läksingi

Nägime

Rääkisime

Koju sõitsin trammiga

Nagu temagi kord seda tegi

Rong tuleb

Ma ei astu raudteele

Ma lasen rongi mööda

Tavaliselt ma loen vaguneid

Hetkel mitte

Ma olen joovastuses ning õnnejoovastuses

Olen rahul

Jõuan koju

Puhkab meel ja puhkab keha

Puhkab hing ning

Hing on puhtam.

*

Eesti on ikka väga rikas

Meil on mererand

Meie naabrid ei oma meiega maapiiri

Tegelikult osad omavad

Kahjuks

Ja kuna kahjuks osad omavad

Siis on kahju, et need teised naabrid maapiiri ei oma

*

Hinges, südames

Ikka jooksen sinuni

Kaotan iseend

*

Katki on miski

Sõnastada ei oska

Vastuseid pole

*

Mingi häälightsus

Ellu arvas, see ta kõht

Ma, et koolikell

*

Eesti väike on

Siin on tore elada

Kasvõi Lasnamäel

*

Rong sõidab raudteel

Sõidab Ülemistesse

Kitsekülla ka

*

Naljakas tunne

Ei tunne ennast ära

Mis saab tunnetest?

*

Kuigi veel on talv

Lumi sulab täiega

Peagi on kevad

*

Mida tähendab LMRJ?

Leia Mihkel Raua juuksed

HOROSKOOP

JANEK VAAB 11.B

JÄÄR (21. MÄRTS - 20. APRILL)

Jäär järvejää äärel jäätist järama jääb. Toit on elu ja elu on toit, see suhe on erilisem kui Tallinn ja katkised teed või suvi ja sinivetikased veed.

SÖNN (21. APRILL - 21. MAI)

Sönn mõtleb, et kui ta kurva näoga tülpinult istub, siis tulevad sõbrad tema juurde. Tegelikult tuleb ajal, kus maailm end niigi tükikesteks rebib, külvata kaera söönud hobuse kombel naeru.

KAKSIKUD (21. MAI - 21. JUUNI)

Kaksikud naeravad koos, nutavad koos, söövad koos, okasteta roos, vanaema moos ja jälle kaotas loos. Kui kool ja rutiin tapavad, tuleks otsida miskit head kodumaist luge-mist. Ja kui lugeda ei taha, siis tuleb hakata mõtlema ka lähenevale rannahooajale, mis end veel küll mannapudrumägede ja limonaadijõgede taga peidab, kuid siiski vankuma-tult taas üheks päevaks Eestisse näitama tuleb. Kaksikud kaotavad ära sinised püksid. Kätte saab valvelauast, administraatori käest, olles teda tugevasti kallistanud.

VÄHK (22. JUUNI - 22. JUULI)

Pluuto näitab, et oodata on raskeid ja pingelisi aegu. Kuu lõpuks tunned end kui krabi-pulk.

LÖVI (23. JUULI - 22. AUGUST)

Tähed näitavad, et on oodata looomaaialõvile omast käitumist - passid tagaruumis.

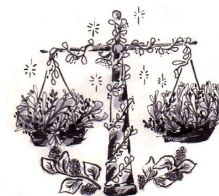
NEITSI (23. AUGUST - 22. SEPTEMBER)

Shakespeare ütles, et loodusriigis pole otstarbekohane neitsilikkust säilitada. Neitsilik-kuse kaotamine on kui mõistlik juurdekasv. Mitte kunagi pole neitsit ilmale toodud, et keegi oleks neitsilikkuse kaotanud. Korra kaotatud neitsilikkuse võin kümnekordselt taastada.

Neitsilikkusest... sel kuul näitab Saturni liikumine, et sinu ellu astub, jalutab või roomab vastassoo esindaja. Seega, teie, vähesed neitsid, ei vääri enam oma tähtkuju nimetust.

KAALUD (23. SEPTEMBER – 23. OKTOOBER)

Kaalud kaaluvad kaalukojas kaaliuimit, kallutades kaaliuimit kallurilt kaalule, peale mida Kaalud kaaluvad, kui palju kaaliuim kaalub kaalul ja kas see kaalub üles kaalikate kasuliku väärtuse.

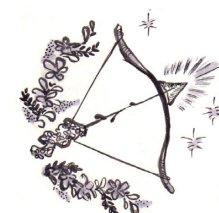
SKORPION (24. OKTOOBER – 22. NOVEMBER)

Planeet Niburu, mida on külastanud ka kultuskoer Laika, legendaarne Juri Gagarin ning tema parem käsi, keda ta ise kutsus Stjopaks, kuid meie tunneme teda kui Eesti esimest kosmonauti Zorrot, näitab, et Skorpion võib võita lotoga või ei või ka.

AMBUR (23. NOVEMBER – 21. DETSEMBER)

Amburil läheb elu ainult paremaks, kui ta magab pea lõunas ja näpud põhjas. Siis pole tal enam kuhugi kukkuda ja järele jääb vaid tõus läbi raskuste tähtede poole. Ambur kasutab oma kavalust ja proovib hoolimata ladina keele tarkustest tõusta tähtede poole hoopis läbi kerguste.

KALJUKITS (22. DETSEMBER – 20. JAANUAR)

Kaljukitsed saavad omavahel suurepäraselt läbi, et käima hakkamise asemel võiksid nad lennata, hõljuda ja seejärel paljuneda. Siis saavad neist paljukitsed, kes laulupeol valjukitsedeks muunduvad.

VEEVALAJA (21. JAANUAR – 18. VEEBRUAR)

Veevalajale on praegune aeg eriline, seega vee asemel voolavad keelatud joogid. Need voolavad kraanikausist alla ja see on hea, sest tähtede seis soosib torumehe kutsumist. Kui mehega ei näkka, siis torumehega ehk ikka.

KALAD (19. VEEBRUAR – 20. MÄRTS)

Saturn ütleb ja sõltumatu uuring kinnitab: pole juhus, et “kalad” riimuvad sõnaga “koer”. Kevadine aura, Kuu faas ja päikseplekid on sind muutnud närviliseks ja haugud nagu koer

Peatoimetaja: Anna Leena Neering

Toimetused: Janek Vaab, Sandra Valk, Iiris Purge, Katriin Kents,
Alice Veedla, Elisabeth Elmend, Carmen Kask

Keeletoimetused: Eha Aare

Küljendus: Ingrid Tärk

